

ALPHIEMISCHE

COURANT.

Donderdag

den 12 Maart.

FRANKFORT, den 7den Maart.

Uit Florence wordt den 16den Februarij het volgende gemeld: — De gezanten der bemiddelende mogendheden, die zich thans te Napels bevinden, hebben menigvuldige bijeenkomsten, waarin, zoo het schijnt, gehandeld wordt over de grenzen, welke eindelijk aan Grækenland zullen gegeven worden. Men verzekert, dat zij nieuwe voorstellen over deze zaak ontvangen hebben. Volgens hetgeen daaromtrent uit Napels geschreven wordt, zou het Fransche kabinet in zijne voorstellen, om de Græken te prijsen tot aan den zeeoever van Asia en Jolanda te brengen, door het Fransche kabinet onderzocht worden, en het schijnt buiten twiifel, dat de gezanten thans last ontvangen hebben, daarom met elkanderen te spreken en de noodige voorzieningen te ontwerpen, opdat bij een nader formeel besluit der mogendheden, hetzelfde dadelijk ten uitvoer zou kunnen gebragt worden. Misschien zal Grækenland nu ook wel eene zelfstandige, van de Porte onafhankelijke, regering bekomen. Volgens berichten uit Konstantinopel is de grootvizier afgezet en de pasha in zijn plaats benoemd. Men zegt, dat hij zich door te grote gewelddadigheid heeft laten kennen, en dit zijnen val veroorzaakt heeft.

WEENEN, den 3den Maart.

De Oostturksche Botschafter meldt heden ook, dat de grootvizier *Izzet-Mahmed* pasha afgezet is. Daar hij echter de drie paardenstaarten behouden heeft, denkt men, dat hij binnen kort eene andere bestemming zal ontvangen, misschien wel op het oorlogstooneel in Klein-Asia. — De sensatier van Romelie heeft berigt aan de Porte gezonden, dat hij de Grieken onder *Demetrius Ypsilanti* gestuit, en van Livadie, Petra en andere plaatsen verdreven heeft. — Den 7den Februarij is de Sultan onverwacht, met eenige personen van den kroonstoet, aan boord van het stoomschip de *Zee van Marmora* gegaan. Hetzelfde heeft vier zee dagen levensmiddelen medegenomen. Sedert meer dan een week heeft zich geen Sultan zoo ver van de hoofdstad verwijderd.

ROME, den 21sten Februarij.

In de zesde congregatie der kardinalen, welke den 18den dezer plaats had, betogte de Fransche gezant, de heer *de Chateaubriand*, hân de deelneming van zijnen monarch wegens het onverwachte afsterven van den heiligen vader. De kardinaal *Samaglia*, deken van het heilige college, beantwoordde, als naar gewoonte, deze rede. Hetzelfde geschiedde den 19den door den graaf *de Celles*, gezant van Zijne Majesteit den Koning der Nederlanden, door den ridder *Gomez Labrador*, Spaanschen gezant, door den markies *Fuscaldi*, Napolitaanschen gezant, door den Russischen gezant, Prins *Gagarin*, en door den Pruisischen minister-resident, den heer *Bunsen*. Morgen, bij de laatste congregatie, zal hetzelfde nog gedaan worden door den heer *van Meulen*, Beierschen, den markies *Crosa*, Sardinischen gezant, en waarschijnlijk ook door den Portugeschen gezant.

Z. M. de Koning van Beijeren, die zich thans alhier bevindt, is voornemens; den 24ten voor een korten tijd naar Napels te gaan. Z. M. heeft den beroemden *Tharwaldsen* benoemd tot commandeur der Beiersche orde van verdiensten.

LONDEN, den 6den Maart.

De minister *Peel* heeft gisteren avond de maatregelen ter emancipatie van de belijders der R. K. godadienst in 't Lagerhuis voorgesteld. Het ontwerp houdt in, dat alle de wetten en verordeningen, welke deze belijders verhandelen, om deel te nemen aan het bestuur des lands, en tot andere burgerlijke regten uit te oefenen, zullen worden ingetrokken; dat zij zullen kunnen worden toegelaten als leden van beide de kamers van het parlement, immers ten bedrøge van een zeker aantal; dat zij kunnen worden verkozen, of aangesteld, als leden van corporaties, ambten en als sherifs; — en alleen van de beëieningen van lord-kamers en van lord-nitters van Ierland zullen worden uitgesloten, alsmede van alle andere ambten en bedieningen, als welke in betrekking staan tot de goddelijke kerk, de justitie en de school- of kerkelijke instellingen. — De maatregel houdt verder in, dat men geene verklaringen hoogerwaard zal verdrøpen, betrekkelijk de transubstantiatie, maar dat de katholieken, die benoemd worden als leden van het parlement, eenmaal eenmaal zullen worden van trouw aan den Koning en zijn geslacht; en van bereidwilligheid, om alle aanslagen tegen beide te zullen openbaren. De ord. zal

terdier inhouden, dat men niet geloof, dat een vorst, welke door den Paus of door eenig gezag van de kerk van Rome is in den ban gezet, dien ban gevolge kan worden om 't leven gebragt, of afgezet, of dat de Paus of eenig ander vorst eenig gezag hier te lande kan uitoefenen, en dat men plegtig afzweert alle voornemens, om de protestantsche kerk, of die thans in den Staat gevestigd is, aan terre te wippen, of te verhooren; — alles naar de eeuwendige, gewone beteekenis dezer woorden, zonder eenige uitwijking, of gemaedelijk voorbehoud hoogerwaard. Van de zijde der regering zal men zich geentige moeite niet laten, om de benoeming van bisschoppen, of niet de gemeenschap der roomsche kerkelijkheid met het hof van Rome, betreffende de kangelegenheden van het geloof, doch zullen geene leden der R. K. kerk mogen voeren hoogerwaard bisschoppelijke titels of namen, als thans bij de anglicaansche kerk in gebruik zijn. Het aantal der thans bestaande jezuitische en kloosterslike vereenigingen zal, met de namen der deelhebbers, worden geregistreerd. Dit aantal zal niet mogen worden vermeerderd; — de Jezuiten, die zich hier te lande bevinden, zullen mede worden geregistreerd, en tegen de uitbreiding der orde zullen verdere wettelijke bepalingen worden gemaakt.

PARYS, den 7den Maart.

In de zitting van de Kamer der afgevaardigden van heden is rapport uitgebragt op een adres van den advocaat *Isambert*, ten einde er maatregelen mochten genomen worden tegen de zogenaamde missien of reizende geestelijken, die zich in de laatsten tijden tegen de wet hadden vermenigvuldigd. De commissie tot onderzoek van dit adres was van oordeel, dat hetzelfde aan den minister van justitie behoorde verzonden te worden. De regter zijde, en met haar de minister van eeredienst, was hier tegen. De laatste deed opmerken, dat men onderscheid tusschen de missien moest maken; dat sommige van ouds her bestonden, gelijk daar zijn de *lazaristen*, de *vraemde missien*, de *congregatie van den Heiligen Geest* en de *Sulpicians*. Deze hadden stels gemaect met de missien van lateren tijd, die in onderscheidene steden van Frankrijk werden gepredikt. Deze werden *missien van Frankrijk* genoemd, en werden door sommigen gelaakt, door sommigen geprezen. Hij oordeelde, dat men ze niet weren kon; maar dat men slechts waken moest, dat zij geene aanleiding tot ongeregelheden gaven. De meerderheid der Kamer, stinaal zamengesteld uit de linker zijde en eenige leden der regter zijde, heeft echter besloten, het punt over de missien van Frankrijk aan den minister van justitie te verzenden, en betrekkelijk de overige tot de orde van den dag over te gaan.

— Bij vonnis van de regtbank van eersten aanleg is bepaald geworden, dat in tegenwoordigheid van de weduwe *Barras* en den prefect van de Seine zal worden overgegaan tot de ontzegeling der papieren van wijlen *Paul Barras*, en dat de stukken, die geoordeeld worden den Staat toe te behooren, aan den prefect zullen ter hand gesteld worden. Ingeval van verschil kan men zich tot de regtbank wenden.

— De mandementen van eenige bisschoppen, bij gelegenheid van de vasten, behelzen zinsneden, waaruit men, volgens de dagbladen, kunnen wrevel over den tegenwoordigen loop der staatszaken kan opmaken. De bisschop van Meaux zegt: « De tijden zijn slecht, zeer slecht. Sints lang getuige van de pogingen, welke het ongeloof aanwendt om zich bij u in gang te verschaffen, houden wij niet op u te vermanen, om in u zelve weder te keeren en het onweder af te wenden, dat sich boven uze hoofden zamenpakt. Wat hebben onze dringende vermaningen uitgewerkt? Waren de menschen wel strafwaardiger, toen zij, door de billijke wraak des hemels, met hunne misdaden onder de wetten van den zondvloed bedolven werden? Was er wal meer zedenbederf in Sodom en Gomorra?» — Dit in het algemeen, maar nu omtrent de *vrijheid der drukpers*: « Kunnen wij er over verwonderd zijn (over de onverschilligheid en haat tegen de godadienst) kunnen wij er verwonderd over zijn, zegt de bisschop, vooral sints de drukpers, ontlasten van de banden welke haar nog tegenhielden, alle bijdragen en righeden, waarvoor de aan zich zelven overgelatene menschelijke geest vatbaar is, vrij weg kan verspreiden. Hoe de besmetting van sich af te weren, als zekere dagbladen dagelijks met volen mond hun ongodsdienstig vergif alleryrege in Frankrijk uitwerpen?» — De aartsbisschop van Toulonse, van zijnen kant, heeft zich voor de *vrijheid van het onderwijs* verklaard in dezer voege: « men spant tegen onzen goddelijken meester samen, Zijne altaren en Zijne leer. Het is de overtuiging van Gij weet, G. B., hoe gegrond de jammerklagen zijn en hoe hard

« onze vrees! Nauwelijks waren eenige maanden verlopen of de *schoppen* werden van het regt van onderwijs verstoken. Men nam ook aan de bisschoppen, zonder eenige redenen, de opvoeding van den behoeftigen stand, van dit zoo talrijke en gewichtige deel der kudde, welke J. C. hun bijzonder aanvertrouwd heeft, en welke men juist daardoor, als zonder verdediging, aan alle voorstanders van slechte leeringen zal overleveren, die zoo ijverig werkzaam zijn om hem te bederven.»

— De *Constitutionnel* meldt, dat in weerwil van alle knippen van Engeland en Oostenrijk, de overweldiging van don *Miguel* door zijnen broeder niet zal bekrachtigd worden. Men meent zeker te weten, dat Keizer don *Pedro* het stellig besluit genomen heeft, om de regten zijner dochter, *Maria da Gloria*, te handhaven.

— Een ander dagblad meldt, dat de koerier-wissel tusschen Londen en Madrid tegenwoordig zeer levendig is, en men gelooft, dat de zaken, welke tusschen de Engelsche en Spaansche kabinetten behandeld worden, tot Portugal betrekking hebben.

Van den 8sten Maart.

Het royalistisch avondblad meldt heden bij een naschrift: « Men verzekert, dat er gisteren avond een koerier van Rome is gekomen met de tijding, dat er een opstand van Carbonari in die stad was uitgebarsten, en het volk zich van de verkiezing van den Paus had willen meester maken. De rust was echter hersteld.»

BRUSSEL, den 9den Maart.

Het hooft gerechtshof van Brussel heeft den 5den dezer uitspraak gedaan in de zaak van den heer *Coume*. Het vonnis komt hierop neder:

« Overwegende, dat indien het waar is, dat iemand, die in eene rechtszaak gehoord wordt, zijne vroeger gedane verkeerde of, loggetachtige verklaring kan, en zelfs moet herroepen, het hem echter in geen geval vrijstaat, bij zijne herroeping eene betichting te voegen, die voor een derde beledigend is;

« Overwegende, dat de appellant zijne verklaring, in het proces-verbaal van den commissaris van politie *Jadot* vervat, niet bloot herroepen, maar er bijgevoegd heeft, dat de heer directeur van politie van Brussel hem aangezocht heeft, deze eerste verklaring af te leggen; dat zij, onwettig zijne wijziging, in het proces-verbaal gebragt is; dat de appellant er dit zonder noodzakelijkheid bijvoegde, en zonder er door zijnen pligt als getuige te worden geneept te zijn;

« Dat deze sifter van dien aard zijn, om hem, dien zij betreffen, zoo niet aan correctionele of criminele vervolgingen, ten minste aan den haat en de verachting zijner medeburgers bloot te stellen;

« Overwegende, dat het door eenen regter van instructie opgemaakte proces-verbaal, als eene authentieke en openbare acte moet beschouwd worden, zoo uit hoofde der hoedanigheid van den opsteller, als van de bestemming der acte;

« Waaruit volgt, dat hetgeen den laster, volgens het art. 367 van het strafwetboek uitmaakt, hier bestaat; dat de laatste § van dit artikel niet toepasselijk is;

« Overwegende, dat in alle gevallen de ontzegging der burgerregten tegen den lasteraar moet uitgesproken worden, (art. 374.)

« Overwegende, dat het misdrijf bewezen, en de straf geëvenredigd is, doet het appel te niet en handhaaft het vonnis.

Mengelwerk.

STATEN-GENERAAL.

(Tweede Kamer.)

Eene menigte van petitiën over dezelfde onderwerpen is, als eene tegenbui op de Kamer neergevallen. Wat wordt in dezelve gevraagd? Vrijheid van onderwijs; van drukpers; de jurij; de onafhankelijkheid der regters; de verantwoordelijkheid der ministers; de uitvoering van het concordaat. Derhalve 10. sommige dingen, met welke de Kamer niets te maken heeft. Want wat heeft deze te zeggen over het concordaat? Het was aan Zijne Majesteit, dit te sluiten en voorts de schikkingen te treffen, welke noodig zijn, om hetzelfde in werking te brengen. De Kamer hoort vervolgens van dit concordaat nooit meer dan elk ingezeten; behalven alleen, dat zij jaarlijks geld toestaat, om de kosten, welke het aan 's rijks schatkist veroorzaakt, goed te maken. Als het met de invoering van dat concordaat niet zoo vlot en vlog gaat, als de petitionarissen verlangen, zoo weet, buiten het gouvernement en de Paus en de cardines en een paar roodhoeden te Rome, niemand, aan wien dit hapert. Wie zegt den verzoekers, dat het juist des Konings schuld is, dat de zaak niet verder kwam? kan het ook niet bij zijne Heiligheden schieden? Zoo ja; dan deed men beter, met eene petitië in te dienen te Rome? Maar, gesteld zelfs, dat het zeker was, dat de schuld bij ons Gouvernement; stof, dat dit, wakker geworden door de helle van den Paus, die het concordaat tamelijk ernstig uitlegt; later heeft begrepen, dat hier de regel geldt, dat men op zijne zakken passen moet, en dat, waarborgen heeft verlangd tegen alle mogelijke onheilige

aanmatigingen van den altijd Heiligen vader: wel nu! voegt het dan nu de Tweede Kamer, om naar Zijne Majesteit te gaan, en in effecte te zeggen: « Sire! dat getahn begint ons te vervelen; maak wat voortgang! » Als ik, in dergelyk geval, de Koning was, ik zoude substantie antwoorden: « Wel Edelmogende Heeren! waar moet gij u me de? Houdt u bij uwe taak; maar bemoeit u met mijn huishouden niet; want dit gaat ulieden niet aan; ook weet gij daarvan ter wereld niets. » — Willen de petitionarissen de Kamer aan zulk eene reprimende bloofstellen? Voorts 20. vragen zij, wat niet noodig is gevraagd te worden. Zoo is het geval met de vrijheid der drukpers.

Heeft dan niet de Kamer zich reeds duidelyk genoeg voor deze verklarard? of deed zij dit niet, toen zij volstrekt niet wilde hooren van die wet tegen de vrije drukpers, welke haar werd aangeboden, en welke bij haar alleen verontwaardiging heeft opgewekt; maar geen bijval gevonden? wat behoeft men dan aan deze Kamer te zeggen, dat men de drukpers vrij wil hebben? Denkt men dan dat eene Kamer, toegedaan aan zulke beginselen, zal delden, dat men, wat vrij schrijvende, langer niet worden vervolgd ten gevolge van de wet van 1816? Het schijnt wel, dat men niet gerust is; dat men meent dat men de Kamer, door eene soort van volksgereep, moet opwinden, of dat zij anders haren pligt niet zal behartigen. Zoo men dit toch niet onderstelt, waarom dan deze petitiën aan haar gerigt? Zoo men het wel onderstelt, zoo eindigt men niet te beleedigen van wie men gunst en hulp verlangt; is dit — wijsheid of zotheid?

30. Men vraagt wat men al heeft. Zoo is het geval met de verantwoordelijkheid der ministers, welke onafscheidelyk is van eener constitutionelen staat en zoo duidelyk in den geest van onze grondwet ligt, dat men even daarom onnoodig schijnt geacht te hebben, dezelve, met zoo vele woorden, in die grondwet uit te drukken. Waarom vraagt men dan om deze? Is het juist omdat zij niet in de grondwet wordt uitgedrukt? wat zwaarigheid? Indien zij, die van deze verantwoordelijkheid niet willen hooren, daarom dezelve verwerpen, zoo vergeten zij, dat evenmin in de grondwet staat, dat de ministers niet verantwoordelyk zijn. Of vraagt men, omdat men bang is, dat de meerderheid der Kamer, op dit punt zal toegeven? Het zal wel geene zwaarigheid hebben! Moge er een of ander zijn, wien drogedenen het hoofd in de war hebben geholpen; de groote meerderheid is, op dit punt, nog in het rechte spoor, en die zal nooit de ministers anders dan als verantwoordelyk beschouwen, of de ministers zulke wilen zijn dan niet. Of vraagt men, omdat nog onlangs de minister van justitie de bedoelde verantwoordelijkheid openlyk heeft ontkend? Maar men behoort toch te bedenken, dat dit niets bewijst en niets afdoet; dat die minister, met het verdragging der Staten werd gezonden, om de laatsten eene les te geven in de nitlegging van ons staatsregt; dat alles wat hij zeide, alleen bewees, hoe hij er over denkt en wenschen zou, dat alle er over denken, naar de meerderheid der Kamer zich te veel gevoelt om te denken, dat zij eene les van zijne excellentie noodig had, en dat zij wel zal voortgaan met de ministers verantwoordelyk te houden, al riepen alle ministers zoo hard zij kunnen, wij zijn het niet! En als men er in de Kamer zoo over denkt; ei! waarom dan aan haar gevraagd om de verantwoordelijkheid der ministers? Immers heeft men deze; zodra de Staten, in den geest der grondwet, zeggen dat zij er de ministers voor houden, en wat deze er ook tegen spartelen, hen als zoodanige behandelen?

40. Men vraagt om de jurij; en zoo vraagt men om hetgeen de kundigste mannen niet weten of het al dan niet te wenschen is; zoo heilisen, *facto*, onderteekenaars van allerlei stand en met of zonder kennis, enkel door hunne naamtekening, de moeijelste vraagstukken der wetgeving! Loopt dit niet in het ongerande? Ja! het zwemt hier naar *verbgstering*. Hoe! die leden, die voor de jurij zijn, zullen er zich, bij tijd en wyle, wel voor verklaren, al kwam er niet één adres. En zij, die er beredeneerde gronden tegen hebben, zullen wel niet van andere gedachten worden omdat er requesten is komen, die inhouden, dat men de jurij verlangt. Waarbeide men verstandig gestandhoudt?

50. Men vraagt om de onafhankelijkheid der regters. Zal deze het niet vanzelf, ten grootsten deele, voortvallen, zodra dezelve maar deudief georganiseerd is, en de regters inamandibet zijn? Wij verlangen echter meer; en op dit punt, bevalt ons de ongelukkige wet van 1827 in het geheel niet; maar daarom achten wij nog geen actes hier over aan de Tweede Kamer, gepast en doelmatig. De meerderheid is er voor, om de regterlyke magt volstrekt onafhankelyk te hebben, of zij is er tegen en staat in dezelfde donkere en verwante begrippen, welke men hierover door eenen excellenten mond heeft hooren uitgesproken en behielden door eenen ridderyken advocaat, die daar niet mede begrepen is, en zeker zich zelfs niet verstaad. In het eerste geval zal zij zeker, op eene zaak van zoo hoog belang, ter gelegener tijd terug komen, en de wet beverderen. En staat de meerderheid in het tegenwoordige begrip, dan zal het immerduien duizend requesten niet baten, die geene redarering bevatten; maar alleen zeggen: wij verlangen de jurij!

Eindelijk vraagt men om de vrijheid van het onderwijs. Wat men bepaaldelijk door verstaat is, nog niet, regt duidelijk en het is zulks mis-
 voor velen der verzoekers, zelve even weinig, of misschien nog
 minder. Hoe het zij, zoo veel is zeker, dat de verordeningen van 1825
 door de zuidelijke provincien bepalen, welke toen noodig te
 waren; doch sedert opgehouden hebben zulka te zijn en alzoo be-
 hooren op te houden. Eene petitie, daartoe strekkende, zoude dus ge-
 past te oordeelen zijn, indien het gouvernement eene halstarrige gezind-
 heid toonde, om dezelve te blijven vasthouden. Maar nu dit het geval
 niet is, nu het gouvernement zelf loont, op deze zaak te willen terug-
 komen; nu er eene commissie benoemd is, om die verordeningen van
 1825 te onderzoeken en te herzien; nu een minister verklaard heeft, dat
 zij kunnen gewijzigd worden; nu de Koning verklaart zelfs *meer te wil-
 len doen, dan waartoe de grondwet hem verplicht*, door de geheele
 zaak van het onderwijs bij eene wet te doen regelen; is het nu — in
 deze omstandigheden — *gepast*, met zoodanige algemeene en onbestem-
 de, en niet altijd in de meest gepaste bewoordingen vervaate, verzoeken
 voor den dag te komen; en die te blijven inzenden, als of het gover-
 nement niet *geen en niet gedaan had? Wie meenen neen!* en vree-
 zen dat hier drift, partijgeest en opstokerij, — om niet *meer* te zeg-
 gen, — plaats hebben gehad, en dat alzoo de bron, waaruit dit alles op-
 welt, verre af is van *zuiver* te zijn. — Ons geloof is, dat deze petitien
 niet hadden behooren ingediend te zijn en dat dezelve *geheel wat an-
 ders zyn dan zij schynen, en geheel wat anders bedoeelen, dan zij
 zeggen.*

LETS OVER DE WERKZAAMHEDEN DER GRIFFIERS BY ONDER-
 SCHEIDENE ARRONDISSEMENTS-REGTBANKEN, — EN OVER
 HUNNE JAARLYSCHE BEZOLDIGINGEN, VOLGENS DE JONG-
 STE VOORDRAGT VAN WET, DOOR DE HEEREN BARTHE-
 LEMX EN ANDEREN, BETREKKELYK DE ORGANISATIE VAN
 DE REGTERLYKE MAGT.

A, den 27sten Febr. 1829.

Indien wij het oog slaan op de schrale bezoldigingen, welke men tot
 hertoe aan de ambtenaren bij de arrondissements-regtbanken heeft toege-
 legd gehad, met welke het onmogelijk is, om in de behoeften van eene
 zware huishouding, op een onafhankelijke wijze, te voorzien, — zoo zal
 wel niemand het juist aan een onbehoorlijke geldzucht toeschrijven, dat
 die ambtenaren, met een pijnlijk geduld, op de vervulling hunner hoop-
 stellingen, dat namelijk de organisatie der regterlyke magt, waarnaar men
 reeds zoo vele jaren te vergeefs gewacht had, toch eindelijk mogt daarge-
 steeld worden, en hunne huisselijke omstandigheden, door ruimere bezol-
 digingen, merkelyk verbeterd.

Het aapemen der wet van den 18den April 1827, door onze beide ka-
 mers, scheen dan ook allen twijfel dienaangaande te hebben doen op-
 houden, toen het voorstel van de heeren *van der* *Wijk* *et c.*, nieuwe on-
 derigheden daarstelde.

Ongeveerd den 11den April 1827, bevondens der heeren voorstel-
 len, om, door vermeerdering der bezoldigingen, ons vaderland van dienst te
 zijn, welke motiven spoedig door de bevoegde regters zullen worden ge-
 wikt en gewogen. Echter vinde ook ik mij opgewekt om over de in
 het hoofd dezes genoemde ambtenaren, en de voor hen geprojecteerde
 traktementen in laatstgemelde voordragt, eenige bescheidene aanmerkin-
 gen mede te doen.

Men stelt namelijk voor:
 1°. Om als jaarwedden aan de griffiers bij de arrondissements-regtban-
 ken van *Breda, Nijmegen, Leuven, Doornik, Kortrijk, Dender-
 monde, Dordrecht, Leiden, Assen*, en de overige regtbanken, te ves-
 tigen in de verdere arrondissementen; toe te staan *f* 800.

2°. Om een *zoo* *nodig* *post* *van* *substituut-griffier* bij deze regt-
 banken te supprineren.

Ad. 1°. Merkt men aan, dat deze bezoldiging voldoende is, omdat
 de griffiers uit de griffieregten voordeelen hebben, en omdat, met het-
 geen zij aldus trekken, hunne bezoldiging nergens minder, maar wel
 meer dan die van een . . . regter zal bedragen.

Ad. 2°. Dat het een misbruik zoude zijn aan de griffiers een substi-
 tuut te geven, daar eerstgemelden zelve de zittingen behooren bij te wo-
 nen, — geen door de meesten van hen, (volgens de voordragt,) niet
 zoudt geschieden. Illegality van ziele! Kanden de regtbanken een der
 werken tot den eed loelaten, en de dienst aan denzelfven door verrigten.
 Schoon deze beweegoorzaken tegen de heeren griffiers in het algemeen
 berigt zijn, herinnere ik nogmaals dat, *na* *aanmerkingen*, slechts betrek-
 kende hebben op de arrondissements-regtbank, waaronder ik ressortere,
 en hare lotgenooten hierboven vermeld.

De gewone werkzaamheden der bedoelde griffiers, bestaan tegenwoor-
 dig geholpen door hunne commissen-griffiers, in het bijwonen der ci-
 viele en correctioneële teregtzittingen, en der vergaderingen in kamer
 van rade, — in het adisteren der regters van instructie, — der cam-
 missen bij het doen van plaatsopnemingen, bij het hooren van ver-
 telen op feiten en vraagpunten, en bij het hooren van getuigen: boven-
 dien moet de griffie, gedurende acht uren op den dag, openstaan, voor de
 belanghebbenden: — zij zijn verantwoordelyk voor de hun toevertrouw-
 de stukken, — voor de redactie der acten ter griffie, — voor het in
 tijds doen registreren der stukken, voor het gebruik der vereischt wor-
 dende zegels, enz. Ook in de vacantien, welke de wet aan de regtban-
 ken toestaat, blijven de bovenvermelde werkzaamheden voor de griffiers
 doorloopers: zoodat deze ambtenaars, zullen dezelve volgens eed, en plicht
 hun werk vervullen, hoog noodig door een substituut-griffier behooran-
 te worden bijgestaan, en het mij eene schrale zuinigheid toeschijnt, om,
 bij de algemeene vermeerdering der jaarwedden, die der gemelde griffiers
 op *f* 800 voor te stellen, die dus, in stede dat ook hun lot zoude ver-
 beterd worden, in de eerste plaats aan jaarlyksch traktement, (t geen
 nu *f* 857 is) *f* 57 zouden verliezen; en ten tweede genoodzaakt zijn,
 van dit ongelukkig traktementje nog klerken te onderhouden, en wel
 klerken van zulken aanleg, dat dezelve, na tot den eed te zijn toegela-
 ten, de functien van griffiers zouden kunnen waarnemen. Dit kunnen
 toch wel geene menschen zijn, die, omdat ze eene goede hand schrij-
 ven, en werktuiglyk een stuk zonder fouten kunnen afschrijven, dik-
 wijls tot klerken en kopiisten gebruikt worden. Neen! ik voeronderstel,
 dat men aan de waardigheid der regtbanken klerken van eene andere
 gehalte zoude willen hebben toegevoegd, — en *wee* *dan* *de* *huid* *van* *de* *huid*
 tafreke huishouding van den griffier, die van het overige van zyne *f* 800
 en de griffie-regten zoude moeten leven!

Ik erken, dat het deel dezer regten, hetgeen de griffiers wordt toeg-
 staan, hunne bezoldigingen met *f* 450 en mogelijk bij sommige regtban-
 ken met *f* 600 verbeterd; maar ik houde het voor onmogelyk, dat een
 griffier aan de voorgestelde wet (hij mag dan zoo vlijtig zelve mede
 werken, door expedities te schrijven, enz. als hij wil,) voldoen kan, of
 hij moet meer dan de helft van zyne inkomsten uitkeeren. En het groot
 blijft dan het sommetje, hetgeen de griffier voor zyne werkzaamheden,
 voor zyne verantwoordelykheid, voor zyne *dagelyksche* *verbondenheid*
 ontvangt?

Wat mij betreft, het schijnt mij billiker, dat de jaarlyksche bezol-
 digingen der gemelde griffiers met die der regters gelijk staan, althans niet
 veel minder bepaald worden, zoo als ook bij de thans waggelende wet
 van den 18den April 1827 tot maatstaf was genomen, waardoor aan de
 meerdere gebondenheid der bedoelde ambtenaren eene billijke, geader
 loostelling zoude worden toegevoegd, terwijl in het tegenovergestelde ge-
 val de ondervinding zou moeten leeren, of het niet *voetlyker* *zoude*
 zijn — wat de geldelijke belooning aangaat — *Maar* *dat* *het* *griffier* *bij* *eene*
der *bedoelde* *regtbanken* *te* *zijn*.

Ik heb gemeend, dat het mogelijk nuttig zou kunnen zijn, voor dese
 weinige aanmerkingen een plaatsje in de onpartijdige en zoo algemeen
 gelezen wordende Arnhemse Courant te vragen.

SNIPPERS UIT DE REDICULE VAN MEVROUW THEMIS.
 No. 3. Bijdrage tot de wijze van procederen, in
 correctionele zaken.

ANTOON slentert over de keruis te A men ziet hem nu bij deze,
 dan weder bij gindsche kraam; tegen den avond met *Meerman* *in* *drie*
 ellen blaauw laken, hij geeft dit aan; ANTOON is verdacht, wordt gepakt
 en in het huis van arrest opgesloten. Niemand heeft hem de daad zien
 bedrijven, het goed is niet bij hem gevonden: — Men helpt hem spoedig
 en in de 3de week verschoont hij reeds voor de correctionele regbank.
 Hij heeft weinig opvoeding, nog minder kennis van de wet, en is dus
 gemelyk, dat men hem onschuldig gevangen houdt; ja zelfs nu en dan
 b. taal. — Hij wordt vrijgesproken. — De officier houdt echter als bruta-
 liteit voor een teeken van schuld, en beraad zich *tien* *dagen*, of hij
 dan niet zal appelleren. Op den tienden dag tekent hij appel aan. In
 ANTOON wordt, begeleid door de dienaren der justitie, van A naar N.
 getransporteerd. Hij vindt zich met dat escorte weinig vereerd, en be-
 troef zijn nieuw verblijf in het arresthuis te N. — Waar hij enige ma-
 doners tot gezelschap heeft, wien schandelyke taal konnen en dan de
 laken doet te bergen rijden. Binnen eene maand verschoont hij voor de
 regbank, die het appel niet beoordeelen; en wordt weder vrijgespro-
 ken. — ANTOON is dus onschuldig, en heeft nu acht weken van zyne
 vrijheid beroofd, in eenen kerker doorgebracht. Hij komt in zyne woon-
 plaats terug, redet draait hem den nek toe; hij is *immers* *onschuldig*
 verklaard, nu ja! maar het publiek zegt: *by* *gebrek* *van* *bewys*, *men*
noemt *geen* *éne* *brant* *of* *zij* *heeft* *één* *vlekje*; en in de onschuldige a-
 toon heeft *zijn* *naam* *verloren*, en daar mede *zine* *hustwin-*
ning: wie toch wil iemand, die eens gevangen heeft geeten, als oppas-
 ser in dienst houden? de overige dienstdoenden zouden er in hun *point*
d'honneur mede gekwetst worden. — ANTOON is verdedigt, want de wet
 geeft hem, die door de justitie *op* *bloed* *vermoeden* *is* *opgepakt*, geen
 actie tot schade en interesten, wellicht zal de nood hem dringende
 werkelijc een misdadiger te worden. — En toch is met ANTOON alles ge-
 observeerd, wat ons tegenwoordig wetboek in correctionele zaken ver-
 schijft. *Parfois* *madame* *THEMIS!* *c'est* *plus* *que* *ridicule*, *mais*
son *est* *un* *tribunal* *la* *nouvelle* *loi* *empêchera* *que* *la* *liberté* *de* *la* *bi-*
en *de* *ni* *légèrement* *compromise*.

No. 4. Brief van THYS aan de Burgemeester van E
 Mijnheer de Burgemeester!
 Ik ben al tweemaal aan de kamer geweest, waar ja hier liet te wo-
 nen, maar ze zeften me, dat je 's winters, zoo als de meeste groote

heeren, die de boeren regeren, in de stad bleef; nu wil ik trouwen, en dat met LYS van de molenaar, die je weet dat benist is; en die kon me niet aantonen dat ze geboren was; ik docht dat sprak van zelf, maar nu, dat het ze met zeven gekoofbare mannen voor de vrede-rijger van B moeten bewijzen, en dat papier dat ze er mij voor gaven, dat moet na A..... bij de heeren van de justitie, om, zoo als ze zeggen, gomegeerd te worden, en dat duurde, zeiden ze, wel een week of drie vier, oer het klaar kon; ik docht echter, niks gaat voor de man zelf, en ik na de griffier te A.; die was niet thuis, maar er zaten een paar opgeschoten jongens te rooken; dat waren kemiesen zeide ze, en spraken veel barser als jij burgemeester! Zij namen het ding mij af en de oudste zei tegen de kleinste: toe rijk schrijf het er maar op, dat is weder zoo'n d..... gepaties akte, en tegen mij: je keut voor den b..... morgen weer komen. Ik kwam weer en me papier was klaar. — Wel burgemeester wat stond je schriever daarvan versted, dat hattie zen leven niet gezien dat dat zoo gouw kon gaan. Ik docht thys is bij de hand, en dat docht de schriever zen dochter ook, die gaat met de jager van je buurman de houtvester trouwen, en 't schijnt dat er haast bij dat werk is, lei minste zij beloofde me een dikke daalder als ik met een gelijk papier van heur bruigom naar A. wilde gaan; dat nam ik aan, en zie wat doen ze nu, da kemiesen, ze zeggen ik mot na een prokkereur. Ze waren zoo vriendelijk me er heen te brengen, en die menheer was nog vriendeliker tegen hem, en ik zag zelfs dat hij hem een foute gaf: de prokkereur keek de papieren in, en zei: u ge moet met een week of drie maar eens weer komen en dan een dekaat of drie mee neemen. Man wat keet ik, ik zei aan die menheer, hoe 't met mijn papier gegaan was; ja zei hij, maar dat was geraties, dat kost niets, en dat gaat veel gouwer. — kijk dat gaat nu, hoe kuap THYS ook is, zijn dom verstand te boven, en ik heb rust noch duur met schrievers MIETJE, nu heb ik haar beloofd jou te schrijven, of ge niet kunt maken dat zoon gomegatie voor geld, even spoedig gaat als geraties. — De pastoor zeit altijd als we centen geven, koper geld kopere zielmissen, maar bij de justitie schijnt het net anders um te wezen.

Ik ben met me pen gelijk met me hart,
jou gewillige diener,
THYS.

NB. Op de brief te zeten aan DIRKE THYS, de knecht van de weduwe in de drie bierkannetjes te E.

Aan de Redactie!

Het algemeen genoeg, dat het concert van den heer J. B. VAN BREE, laatste Woensdag, den 4den Maart, in den Franschen schouwburg gegeven, der talrijke aphaar van beminnaars der muziek verschaft heeft, noopt mij u daarvan eene spoedige mededeeling in uw geacht dagblad te verzoeken.

Wij leven hier tegenwoordig in eene regt muzikale wereld. Zang- en toonkunst schijnen dezen winter weder te wedijveren om elkander den zinnigsten en den smaak van het muzikale publiek voor de beoefening of hoogachting dezer goddelijke kunsten meer en meer op te wekken, te bevredigen of te verrijken. Private en openbare, liefhebbers en meesters concerten, soirées musicales, opera's van verschillende soort en kwaliteit, kortom al wat tot gezegde kunsten slechts eenigzins in betrekking staat, werkt ter bereiking van genoemd doel, met inspanning aller krachten, mede. En welk een' gewenschten bijval vinden die vereende pogingen niet! De concerten worden trouw bezocht, de opera's, eene enkele uitgezonderd, hebben veel toeloop, en onzen vaderlandschen virtuozen; vooral, wordt bij voortdoring het offer der nationale holde en prijsstelling, op de oudstbelzinnigste wijze, toegebracht. — Ook de talentvolle en werkzame VAN BREE ondervond zulks weder bij gelegenheid van zijn laatst gegeven vocale en instrumentale concert.

Voor treffelijk en smaakvol was de uitvoering van zijn concertino voor de viool en klavecijn die der pot-pourri van MAURER op thema's uit de opera *preciosa*. Het scheen, bij die uitvoering, weder onbeslist te blijven, wat men meer in dezen onzen verdienstelijken vertuoos moet bewonderen, de delicate wijze, waarop hij zijne compositie en die yan andere meesters weet voor te dragen, of de stoute en krachtadige behandeling van zijn instrument. Het eerste kenmerkte zich niet minder treffend en aanbetooverend in het accompagnement der schoone en door mejn vrouw LEON-BERTHAULT, cantatrice van ons Fransch theater, uit wantend gezongen Aria uit den *Turc en Italie*; het laatste vooral in genoemde pot-pourri. — De heeren POTDEVIN en CHRISTIANO vergastten ons weder, als naar gewoonte, op hunne zeldzame talenten. De eerste door het uitvoeren van variaties voor den chromatischen hoorn van den heer F. BUNTE; de tweede door eene keurige en doorgaans zware fantasie voor de klavecijn van LINDBAINTNER; terwijl de verdienstelijke operaspeelers, de heeren KROW, van het Duitsche, en NOURRIJ van het Fransche theater, hunne onderscheidene bekwaamheden mede, met toetseling, ten toon spreidden.

Lieden het streelen van ons gehoor en gevoel, door welluidende en wel uitgevoerde muziek, eenigzins in vergelijking kan komen met het streelen van onzen smaak door uitgelezen spijzen, dan betuigen wij volmondig, dat ook dit concert van den heer VAN BREE gelijkstond met eenen feestdich, van de uitgezochteste geregten voorzien en toereikende om onzen verrijden smaak, dagen achtereen, voldoening te verschaffen.

Amsterdam 7. Maart.

ALMANACH DES ÉTUDIANTS DES PROVINCES MERIDIONALES.

Dit boekje is reeds door den heer U., in No. 18. dezer Courant, bij zijn rechten naam genoemd, en de schrijvers zijn reeds door Zijn Ed. bevoorrecht heid. Ten einde evenwel te betoogen, dat het verre is van bij alle studenten der Zuid-Nederl. hooge scholen (indien het waar is dat het door studenten geschreven is, waaraan men reden heeft te twijfelen) goedkeuring te erlangen, dient: dat er in een der Luiksche dagbladen eene soort van protest verschenen is, ondertekend door een groot aantal studenten in de medicijnen aan de Luiksche universiteit,

voornamelijk ten doel hebbende, de talenten van den hoogleeraar FOTTMAN, welke in het bovengenoemde werkje op eene schandelijke en lo-genachtige wijze worden aangerand, te midden van meeders huzelijken den en personaliteiten, betrekkelijk achtungwaardige mannen, te wreken; door openlijk hulde aan 's mans verdiensten te doen, en hem, door dit protest, door ruim zestig zijner leerlingen geteekend, vergelijking te geven, voor het onaangename dat anonieme schrijvers door *pylen mit het duister geschoten*, Zijn Ed. mogten hebben aangedaan. Van het boekje zelf sprekende, zeggen zij: *« Que le prétendu Almanach des étudiants ants belges, n'a jamais été celui des étudiants de l'université de Liège aux quels il serait peut-être toujours resté inconnu, etc. »* — Wij twijfelen geenszins, of deze daad der Luiksche kweekelingen zal de volle goedkeuring van ieder weldenkende wegdragen.

GESCHIEDKUNDIGE HERINNERINGEN.

- Den 17den Maart 1513 werd LEO X tot 219den paus van Rome benoemd.
- Den 11den dito 1554 werd de beroemde Italiaansche dichter ROBERTO TASSO te Sorrento geboren.
- Den 11den dito 1744 had er eene aanmerkelijke doorbraak in den *Lobdijk* plaats waardoor de vijf heeren tanden en de *Albaniervoor* onderliepen.
- Den 17den dito 1759 werd MAXIMILIAAN van Oostenrijk geboren.
- Den 12den dito 1781 werd het *Contra-Manifest* tegen Engeland gepubliceerd.
- Den 12den dito 1813 verlieten de *Franschen* de stad *Hamburg*.

ARNHEM, den 12den Maart.

Het water is hoog in den *Hijn* aan de Paal!

- Den 11 Maart 1 El 5 Palm 5 Duin; gewassen 0 D., gevallen 5 D
- Den 12 dito 1 El 4 Palm 5 Duin; gewassen 0 D., gevallen 10 D

SCHOUWBURG TE ARNHEM.

De Nederduitsche Tooneellisten, onder Directie van de Heeren OBELT, KUP en DE KONING, en protectie van Z. K. H. den Prins van Oranje, zullen de eer hebben ten Tooneele te voeren, Laatste Voorstelling van het Abonnement.

Op Zaterdag, den 13den Maart 1829.

Eene voorstelling, ter plegtige gedachtenis aan het overlijden van den Heer ANDRIES SNOEK, eerste Tooneelkunstenaar van den Amsterdamschen Stads Schouwburg, overleden den 3den van

Louwmaand dezes jaars, welke bestaan zal in HULDE AAN DE NAGEDACHTENIS VAN ANDRIES SNOEK.

Tooneelmattige voorstelling, door H. VAN OVERVEST KUP, versierd met deszelfs nieuwe daarvoor vervaardigde Decoratie en Toestel, de Muziek en Kooren gecomponeerd door den heer ROHNER en op geen ander Tooneel opgevoerd, en voorspoken van

OMASIS, of JOZEF ONDERKONING VAN EGYPTE.

Beroemd Dramatisch Treurspel in 3 Bedrijven, naar het Fransch van BAOUR-LORMIAN, door den heer M. WESTERMAN, met de meeste goedkeuring van den grooten SNOEK bij herhaling en met de meeste goedkeuring te Amsterdam vertoond, versierd met deszelfs costumes.

De heer OBELT zal de rol van den Patriarch Jacob vervullen.

Mijne hartelijk geliefde echtgenoot, JOHANNA VAN OMMEREN, werd mij, heden morgen ten vier ure, in den ouderdom van 56 jaren, waarvan wij er 14 in den nooglijksten echt doorbragten, na eene langdurige ougesteldheid, echter nog zeer onverwacht, door den dood ontruk. — Wat ik in haar verlies, kunnen alleen die genen besiften, welke haar beminnetijk karakter, en mijne omstandigheden, van nabij kenden. — Het vertrouwen, dat haar einde vrede zij, en de hoop op een gelukkig wederzien, zijn alleen in staat mij te troosten.

ARNHEM, den 9den Maart 1829.

H. G. KLAASSEN.

Familie en Vrienden gelieven deze voorblijfsgeving aan te nemen.

§ § § De PROVINCIALE COMMISSIE VAN GENEESKUNDIG ONDERZOEK EN TOEVOORZIGT IN GELDERLAND berigt, dat hare gewone Vergadering wederom zal aangevangen op Dingsdag den 14den April aansluitende.

Zij, die tot het Examen wenschen toegelaten te worden, gelieven deswege zich te adresseren, en de noodige bewijsstukken franco toe te zenden, uiterlijk op den 4den April, aan den ondergeteekenden, wende te Nijmegen.

Arnhem, den 11den Maart 1829.

In naam der Commissie

Dr. C. J. BLOM.

† † † UIT DE HAND TE KOOP: om met den vijfden November 1829 te aanyaarden. Een voor twee jaren nieuw opgebouwd HUIS, staande aan de Houtmarkt te Zutphen, voorzien beneden van VOGORHUIS en BINNENVERTREK, twee BOVENKAMERS, ruime ZOLDERS en KELDERS, voor vele Affaires zeer geschikt.

Mede UIT DE HAND TE KOOP: een TUIN, terstond te aanyaarden, zeer aangenaam gelegen met het uitzicht op de *Boortjes Wal*, wel voorzien met jonge VRUCHTBOOMEN. Te bevragen bij den Timmerman M. GERRITSEN, brieven franko.

† † † Bij den Mr. Kleermaker der Afdeeling Kurassiers No. 1, zijn te bekomen ZILVEREN KNOOPEN voor de Schutterij te Arnhem.